

V. 9
5843

Q. K. 1491.

1667

13

J. Hier. Kromayeri

RECTOR
ACADEMIÆ LIPSIENSIS
ad
SESQVI SECU-
LA-
REM MEMORIAM

Cœpti à Megalandro LUTHERO,
reformationis operis utriusq; Reip. Pa-
tres conscriptos
invitat.

*De nativitate, dominatione revelatione
et totali papatus, per Lutherum, destructione.*

REGIUM
ACADEMIE LIBRARIE
GEORGI SECVLA

Vatuor potissimum tempora, nati-
vitatís, dominationis, revelationis &
totalis destructionis in doctrina de An-
ti-Christo veniunt observanda. Nati-
vitatem quod attinet, *μυριοτεχνίτης*
Diabolus non vomendo, sed lambendo,
non simul & semel, ne techna pelluce-
ret, sed longo temporum tractu foetum
hunc pulchellum eniti, nec non in Ecclesiae proscenio sistere
voluit. Sex enim à Christo nato plus minus præterlapsa fuere
secula, priusquam Anti-Christus Ecclesiae satis innotesceret. In
præcursoribus *ὁ Φιλοπρωτεύειν* amantibus, exemplo Vi-
ctoris Episcopi R. qui jam, seculo currente post Christum na-
tum secundo, fulmen excommunicationis adversus Ecclesias
Asiaticas, in rebus adiaphoris à se dissentientes, expedierat, con-
cipi cœpit. Nec quieverunt ex eo loci dicti Episcopi, sedem
Imperatoriam prætendentes, donec primatum ordinis inter o-
mnes non Episcopos tantum, sed & Patriarchas in Concilio vel
Nicæno, vel Constantinopolitano primo consequerentur.
Cum verò, sede Imperatoria Byzantium (à Constantino dictâ
Constantinopolin) translata, ut vires Asiae & Europæ jungeren-
tur arctius, Episcopi Constantinopolitani primatum affecta-
rent & Romani fortius contraniterentur, factum, ut Bonifacius
III, præterlapso seculo sexto, cui rei fundamenta substraverant
Antecessores, auxilio Phocæ Imperatoris, præter primatum or-
dinis, etiam potestatis super Episcopos reliquos Oecumeni-
cum se vendicans Episcopum obtineret. Ex eo visus embryo
prius jam in lucem editus per orbem Christianum *ὁ ἀντικρί-*

):(2

μεν

μ.ε.ν. & innotescere cœpit. Jam schisma inter Ecclesias Orientales & Occidentales haut exiguum natum, Orientalibus Episcopis inter se junctis jugum hoc detrectantibus & Episcopum Romanes suas sibi habere jubentibus. Tempus dominationis quod attinet, hanc ὕπερβουλήν acquisitam, jugum suum Ecclesiis occidentalibus, abrogando ceremonias veteres, præsertim in Anglia & Germania, suasque unam cum lingua Latina in usu sacrorum obtrudendo Episcopi Romanes jam Pontifices imponere cœperunt. Nec in his perstiterunt, sed, postquam ad electionem Caroli M. Romanorum Imperatoris in occidente unam cum aliis Statibus concurrissent, & Leo Pontifex nominis hujus III. ipsi coronam imposuisset, Regibus deinceps coronas admittere, quasi sua in manu positum esset, cui velint, regna mundi dare, quin & de primatu in temporalibus, super ipsos Imperatores eminentia, consilia inire cœperunt. Magno quidem hoc ipsis constitit, Imperatoribus auctoritatem suam fortiter asserentibus, & Pontifices refractarios de sede dejicientibus, alios evehentibus. Telam tamen quam semel orsi erant Episcopi Romanes, pertexere non desierunt, Gregorius præcipue nominis hujus VII. Hildebrandus prius dictus, sed Imperatores excommunicationis prætextu, susceptis in eorum locum aliis, de solio deturbare non erubuerunt. Heinricum enim IV. ex Francis oriundum, admittam Rudolpho Svevo coronam cum hac inscriptione

Petra dedit Petro, Petrus diadema Rudolpho,
dictus Gregorius per suos delegatos Augustalibus exuere primus fuit annis. Quamquam autem res pessime cecidisset Rudolpho propere Martisburgum cæso & occiso, de suis tamen conatibus nihil remiserunt Pontificis successores, Urbanus Turbanus & alii, donec voti sui compotes evaserint. Utque Sacerdotalem ordinem sibi magis, quam Imperatoribus obnoxium haberent, Conjugio eidem interdixerunt, vel potius, quod irritum prius conatu ab Antecessoribus prohibitum erat, effectui dederunt. Specimen potestatis supereminens in Imperatore.

Fri-

Friderico Barbarossa edidit Alexander III, qui pacem petentem Venetiis in aede D. Marci pedibus conculcavit, & accinere sibi e Psalmo 91, iussit: Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & Draconem. Cum verò Imperator ex justo animi dolore reponeret: Non tibi, sed Petro, bestia rursus in eum insiliit hisce verbis: Et mihi & Petro. Quoties Ecclesiasticæ censuræ prætextu sequentes Imperatores Otto Brunsvicensis Fridericus II, Ludovicus Bavarus, si conatibus eventus respondissent, ab Episcopis R. purpurâ privati fuerint, historiæ monumenta loquuntur. Bonifacius 8. antecessorum suorum vestigiis insistens alternis in Pontificalibus & Augustalibus conspicuus, cum Jubilæum primum celebraretur, duos gladios potestatem simul Ecclesiasticam & secularem significantes præ se ferri iussit altâ voce succinens: Ecce hic duo gladii. In Conciliis, Ecclesia repræsentativa, supererat adhuc aliquid remedii, quo Pontifices exorbitantes in ordinem redigi poterant, prout in Concilio Constantiensi tres simul Antipapæ Johannes 24, Gregorius 12, Benedictus 13, electo Martino V, simul depositi fuere, sed omnem hinc moverunt lapidem, omnem versarunt cuneum, ut super ipsa concilia se attollerent, & ad ἀποσέσωσιν quandam viam sibi munirent. Quod cum faciunt in Synodo Lateranensi, Deus Ecclesiæ suæ misertus Theandrum misit, qui coronam triplicem super cœlestia, terrestria & infernalibus Pontifici de capite dejecit & aqualiculos Monachorum, Erasmo dicente, animos contrectavit. Non ea quidem mens ab initio fuit Lutheri tantam regno AntiChristiano cladem inferre, sed adversus indulgentiarum abusum duntaxat disputare, DEO tamen clavum hinc moderante, articulum unum post alterum luci suæ restituit. Non nova prorsus Lutheri fuit doctrina, sed renovata & à fermento Papali repurgata: quæ ratio fuit, quòd miraculis opus non habuerit, licet miraculi plus satis in eo conspiciatur, quòd parvus hic David ab omni auxilio humano nudus fortem

Goliathum, & ipsis Imperatoribus invictum prius visum vice-
rit & prostraverit.

Vir sine vi ferri, vi verbi & inermibus armis,

Vir sine re, sine Spe contudit orbis opes.

Tempus hoc fuit revelationis, cui quidem alii, successu tamen
minus felici, præluserunt. Luthero servatus fuit hic honos, ut
lucem Evangelii redaccenderet, & ad distitas etiam regiones
diffunderet. Ominosum & rei conveniens MARTINI LU-
THERI nomen & cognomen videbatur. Martinus enim à
Marte dictus fortem & invictum militem, Lutherus autem Saxo-
nicâ dialecto purum & ab inquinamentis purgatum significat.
Hunc indice digito præmonstrârunt Martyres Bohemi à Patri-
bus Concilii Constantiensis, vel Obstantiensis potius, ut à Lu-
thero propter impium Canonem ibidem factum Concilium
hoc vocabatur, ad vivicomburium damnati, & Hussus quidem,
cùm ad vallem Josaphat provocans hæc in verba erupit: Post
centum annos respondebitis DEO & mihi; Hieronymus verò
Pragensis, cremato Hussu dicens: Jam assant anserem, post cen-
tum annos orietur cygnus, cui cantu non poterunt interdicare.
Hunc etiam Johannes Hilteanius Monachus Isennacensis,
ut & magnam expeditionem Turcicam adversus castra Israël
post annum 1660. futuram (cui utriq; respondit eventus) ven-
turum prædixit. Hic, hic est Angelus Apocalypticus per *μεσση-
ραγγελια* volitans & æternum Evangelium afferens, ad cujus
vocem Babylon illa magna cadere cœpit. Dignum est, quod
altiùs expendatur, somnium *θεόπνευτον* Electori Saxonie
Friderico Sapienti eâ nocte, diem sequente quâ Lutherus adver-
sus Johannem Tezelium Pirnensem, Monachum Dominicanum,
indulgentiarum venditorem hinc Lipsiæ A. 19. mortuum & hic
in Paulino sepultum theses suas foribus templi arcis Witteber-
gensis affixit, immissum & tribus vicibus per intervalla repe-
tutum, novisq;ve circumstantiis vestitum, ac si Monachus quis-
piam pennâ de anserem centenario accepta & Romam usq;ve
per-

pertingente Leonis (Pontificis hujus nominis X.) aures perforasset & coronam Pontificis concussisset. Eventu sanè, vaticiniorum & somniorum clave, plus satis fuit completum. Quot animarum salus per istam doctrinæ cœlestis traditionum humanarum quisquiliis nimium quantum obrutæ & obscuratæ repurgationem promota fuerit, & adhuc promoveatur, cujus tantum est ingenii flumen, tanta dicendi vis & copia, ut vel attingere, ne dicam exprimere queat: Ad destructionis, aut abolitionis tempus ut deveniamus, ingentia quidem damna, tot regnis & provinciis ab obedientia sedis Papalis avulsis, tot fulcris subtractis, per istam Lutheri reformationem regno Pontificio fuerunt illata, reliquiarum tamen destructio adventui Salvatoris ultimo est reservata. Ut enim vas electum Paulus Thessalonicenses suos epistolâ 2. c. 2. ut & totam Ecclesiam de hac ruina instruit, hunc *ἀνομιον* Dominus Spiritu oris sui conficiet, & claritate adventus sui abolabit. Prius factum est per Lutherum & ipsius Parastatas: posterius brevi futurum adhuc præstolamur. Quantumvis autem ruinam temporalem adhuc majorem spe præcipiant quidam, non tamen, si modò futura est, totalis, sed partialis duntaxat habenda. Verba Pauli satis evidentia sunt, quòd **DOMINUS** adventus sui claritate *ὅτι ἀντιχριστέον* sit destructurus. Quod ut fiat propediem, & Ecclesia tum à violentis, tum fraudulentis persecutoribus liberetur, votis ardentissimis rogamus.

Quia verò 31. vel ultimo currentis mensis Octobris Sæculum complebitur, quo Megalander Lutherus nimis indulgentiarum præconiis à Tezelio sparsis commotus theses suas contra indulgentiarum abusum foribus templi arcis Wittebergensis anno æræ Christianæ 1517. affixit, & ita reformationis opus, aleâ jactâ, cœpit, Serenissimus ac Potentissimus Elector Saxonie **JOHANNES GEORGIUS** nomi-

nis

19 1777 A
nis hujus II, Pater patriæ clementissimus, DOMINUS
& Protector noster gratiosissimus, quæ Serenitatis Ipsius
est pietas & zelus pro Evangelica Lutherana religione, tanti
beneficii memoriam nullatenus obliterari, sed gratulata sibi de
regimine hoc caractere insignito tum in sede sua Electorali,
tum in duabus Academiis Lipsiensi & Wittebergenfi diem
istum festum celebrari, pro tanto beneficio ditioribus his in-
dulto Deo ter Opt. Max. gratias in congregationibus Eccle-
siasticis agi, utq̃ve beneficium hoc nobis & posteris perpetuum
esse jubeat, preces ad Eundem ardentissimas fundi voluit. Ec-
clesiis itaq̃ve reliquis conformatura sese Academia post audi-
tam diei 21. Oct. horam XII. panegyrico per Excellentissimum
Virum Dn. Professore JACOBUM THOMASIIUM ha-
bendo clementissimæ ac piissimæ Serenitatis Ipsius volun-
tati satisfaciet. Quò verò plus lucis huic actui sesquiseulari
accedat, utriusq̃ve Reip. Proceres & Patres conscriptos, ut tan-
tum vel meditationibus suis sacris, vel aliis munerum functio-
nibus succidere, dicto tempore in sacello Ecclesiæ Nicolaitanæ
sui copiam facere, ad locum huic actui Eucharistico destina-
tum Nos comitari, suasq̃ve preces Nobiscum conjungere ve-
lint, his ipsis cum oblatione studiorum nostrorum reciproco-
rum rogamus. P. P. tertio Cal. Nov. anno 1667.

Literis WITTIGAVIANIS.

m.c

INUS

Ipfius
, tanti
sibi de
torali,
i diem
his in-
Eccle-
retuum
it. Ec-
t audi-
simom
M ha-
volun-
eculari
ut tan-
nctio-
aitana
estina-
ere ve-
proco-

ULB Halle

3

004 957 113

VOT

110

MEV & inno
 tales & Occid
 pis inter se ju
 res suas sibi ha
 tinet, hanc $\dot{\nu}\pi$
 talibus, abrog
 Germania, (p
 obtrudendo
 Nec in his pe
 M. Romanor
 bus concurr
 nam imposui
 sua in manu p
 & de primatu
 tia, consilia in
 tit, Imperato
 Pontifices ref
 Telam tamen
 non desierun
 debrandus p
 prætecto, suff
 erubuerunt.
 missâ Rudol
Petra
 dictus Grego
 mus fuit anni
 dolpho prop
 natibus nihil
 nus & alii, do
 lem ordinem
 berent, Conj
 prius conatu
 derunt. Spe

cclesias Orien
 talibus Episco
 Episcopum R.
 tionis quod at
 lesis occiden
 m in Anglia &
 usu sacrorum
 ere cœperunt.
 tionem Caroli
 cum aliis Stati
 s III, ipsi coro
 mittere, quasi
 ndi dare, quin
 atores eminent
 oc ipsis consti
 ferentibus, &
 s evehentibus.
 R. pertexere
 ujus VII. Hil
 nmunicationis
 deturbare non
 ritundum, ad
 otione
 us exuere pri
 cecidisset Ru
 suis tamen co
 rbanus Turba
 q; Sacerdota
 obnoxium ha
 s, quod irrita
 t, effectui de
 n Imperatore
 Fri-

